

ЦЕННИЙ

юго фронту тільки не-
лом. — В обширах
кні оборонні бої в Кур-
нських літанів.

ци в будинках повстали
нгом, так як під час ніч-
ць у місцевостях райо-
ного району. Внаслідок
отилетунської артилерії
о-американці втратили
; учора 47 літанів, у то-
торових бомбардуваль-

до фронту

зів силою курени, але їх від-
чено 13 повнів. Від сколу
сілських місця на нашій ед-
теші тісніше, але й там ус-
ротунарах поодинокі боль-
ого Цецеля і Сальгаторіано
Матра, у районі Великого
; долині Сано частинно сіль-
; також заломлявся в обо-
в протиударях.
шешевиків під враженнями сво-
топерсних днів повели тілі-
ні і безуспішні атаки на ко-
пунктах на північ від Вай-
і захід та на північний схід
в'язку з цими боями можна
ганяня за одну височину на
Можейків, яка в поперед-
6 разів свого власника, але
стеряла в четвер проти міль-
вницьких наступів. Головна
ни пересунулася ще більше,
нях на відступок на захід від
вини вступили там до чи-
лого полку, відримуваних
гли тільки в середній час-
тастуну зробити малий влім,
і незачної решти усунуло
іх повнів і пацнерних грена-
ма новими збитими товари-
ми у 3-й курляндській брні
і три оборонні битви у Кур-
м досі вже 1.235 повнів.

їйова діяльність Атенас

нглійські повідомлення з
в п'ятихвилю в грецькій ст-
говрала бої. Атаки британ-
їдолові війська на становища
зробили поступки. Прочи-
нину сереуході і віденно-
льниць. Атенський естаіон
е в руках еласівців. У п'я-
ло знову кілька великих по-
тійських бойові літані брали
х.

ного американського корес-
що після вильду Черчіля
стало ще гірше, ніж досі.
д. вранці почався найважчий
знає ця громадянська війна,
зні заборота еласівців. Кле-
твіч перелітався з гуркотом
Колі в найближчих днях
йде до якогось компромісу,
нікується до краю. Може дій-
нтівці зможуть дійсно впер-
нічнина Греція припаде олак
в їх урядом.

ЛІНА ЦЕ ЧАСТИНА ЦІНИ ЗА СОЮЗ

комештары до рішення уряду
д'представниками в люблян-
аоисив „Воллнґтен Пост" ні-
що частина шід, яку запла-
вий лакт з Советським Сою-
зання советської тею у поль-
а піддержувалия якої Вели-
кшого свою згоду. Тепер уже
і кожного дня з формальним
неського комітету Советським
Брїтїєвїєр.

Тернистим шляхом

У другій половині 1943 р. українське населення, завдяки своїй трудовитості і напруженню своєї енергії, підходило вже зруйноване большевickами підчас їхнього відступу народне господарство України ступнево до довоєнного рівня. Велетенська енергія українського народу, що завжди впродовж його історії після важких років ліхоліття давала йому змогу на руїнах і попелищах знову швидко відбудуватися, виявилася в повному обсязі також і за перші два роки війни. Не дивлячись на важкі умовини воєнного стану, українці створювали нові підвалини для свого кращого майбутнього. Гарні досягнення були в сільському господарстві, розвивалися освітні і культурні інституції, відбудовувалася промисловість, налагоджувалася адміністрація низових і середніх ланок, виростала ініціативність у свої власні сили. У багатьох буднася надія на те, що ось-ось, не за горами вже „своя хата", а в ній „своя правда і сила і воля".

Та видно не судилося ще так швидко сповнитися нашим надіям. Хмари советських полчищ залили знову Лівобережжя, а згодом і Правобережжя. Мільйонава маса українців, що не бажала капітулювати перед большевickами, покинула свою рідну землю, своє майно та всікі пожитки й подалися, хто як зміг, на захід, щоб спасти основне ядро нації та краще приготуватися до рішучої боротьби зі своїм найстрашнішим вбромом. Сотні тисяч поїхали на роботи до Німеччини, багацько затрималося по селах і містах східних повітів Галичини. Львів стає центром української еміграції, західні українці, особливо селяни, хто чим може, допомагає своїм братам зі східно-українських земель. Український Центральний Комітет організує моральну, й матеріальну допомогу їм. Тисячі українських фахівців — зі східно-українських земель приймають активну участь у всіх ділянках праці на західно-українських землях. Ми надіялися, що тут зупинимося вже і що Галичина стане Племномом для відбудови Соборної Батьківщини.

Однак воєнна ситуація вимагала дальшого скорочення фронту. Большевickі війська вдираються щораз до далі на захід і в березні 1944 р. прийшлося українцям відступати далше на західні українські окраїни — на Лемківщину. Основна праця У. Д. К. переноситься до Кракова, значна частина української інтелігенції зосереджується в Криниці. Та під натиском большевickих окупантів треба було в липні 1944 р. покидати рідні землі і податись на чужину. Частина емігрує до Словаччини, решта до Німеччини. Словацькі події відомі. Українцям прийшлося звідтіля втікати до Німеччини, де тепер вже зосередилося, разом з робітниками, кілька мільонів українців.

Український нарід пережив за цей час багацько лиха. Внаслідок воєнних дій знищено значну кількість українських сіл і міст. Знову сотні тисяч, а то й мільйони українського населення по той бік фронту поклали свої голови внаслідок большевickого терору, мобілізації на фронт, заслання до Сибіру на примусові роботи. Пропала переважна частина досягнень за два роки війни. Українській еміграції прийшлося перенести багацько фізичних і моральних страждань.

Та все ж таки ми маємо за цей час і чималі досягнення: Нам удалося зберегти мільйону масу найкращих одиниць нашого народу від фізичного і морального знищення. Наші земляки по той бік фронту знають, що ми тут, на чужині, ведемо підготову до рішучого наступу проти большевickів і вони почали вже проти них масові повстання. Вперше, у великій масі зустрілися українці східних і західних земель. Моральна і матері-

Krakowski Visti, 31 December 1944, p. 2

східних і західних українців у єдину українську націю. Тут, на чужині, ми узброюємося в краще знання і досвід висококультурних народів Європи, щоб його використати в процесі відбудови нашої Батьківщини. Зрозуміння великої небезпеки з боку большевизму і надзвичайної відповідальності перед усім українським народом та історією за майбутнє нації привели врешті до зрозуміння konieczної потреби консолідації дій дотерешніх українських угруповань. Відтепер повинна існувати для всіх українців єдина мета, від імені єдиного українського народу повинен промовляти єдиний признаний всіми угрупованнями провід. Ми в основному позбулися романтизму в політиці та зрозуміли, що своє майбутнє ми самі мусимо кувати своїми власними руками.

Ще велика праця чекає нас тут на еміграції. Підготова кожної одиниці нашої спільноти до наступу проти сильного ворога вимагає великої наполегливості, затрати енергії, єдиного розуміння завдань у цій боротьбі та надзвичайної дисциплінованості кожного з нас. Кожний мусить нести свою лепту в офіру кращого майбутнього своєї нації, не сміє бути байдужим! Особливо багацько треба нам попрацювати над українською робітничою молоддю зі східно-українських земель. І це цілком зрозуміло. Коли вони виїздили з рідного краю на роботу до Німеччини, ми не вспіли ще усієї переваховати у себе за короткий час у національному дусі. Тут вона перебувала під чужим, нераз ворожим нам впливом. Борю не спить. Большевики дуже добре розуміють, якою небезпечною проти них силою була б ця мільйонна маса молоді, свідомої національно і вихованої у протибольшевickій ідеології. Тому вони вживають і далше вживатимуть всіх заходів, щоб розкласти цю молоддь.

Однак ми віримо, що провідний прошарок наших народних сил добує всіх зусиль, щоб подолати всі перешкоди на шляху боротьби за нашу Батьківщину. Ми, продовжуючи нашу дотеперішню 27-річну боротьбу з нашим найбільшим ворогом, мобілізуємося обабіч фронту для генерального наступу, спільно з іншими народами, проти большевickів.

Ми знаємо, що додому нам вертатися „зі щитом або на щиті" — як говорили старинні спартанці. Провідника веде український нарід важким, тернистим шляхом, щоб він ще сильніше об'єднався в одну монолітну націю, яка б зуміла ще краще цінити і берегти у майбутньому всіми силами важко добуту волю. Ми віримо, що, хоч і жертв чимало прийдеться ще принести, то ми „зі щитом повернемося до рідного краю. Геній українського народу, що поверх тисяч років стежить за ним і береже його від загибуні, і тепер не покине його, якщо він сам дбати про себе.

В. Чайківський.

ротьби з ворогами, змушені шити на короткий — як час рідну землю і вийти на зом зі своєю владою та реп реможеного війська. За ці булися великі зміни й у св іні, а також і серед україн ції. Тепер наша еміграція і що була напочатку. З одно блага на смерть здесяткув них її членів, старших на дян, з другого — лави укр грації поповнилися молоді валася або й народилася доном. Зокрема сильно змі чия нашої еміграції останні ної війни, коли Україну і шити мільйони наших людей просочилося також і до Ч вії. Проте в Протектораті вважас т. зв. стара еміграція літ.

Передусім годиться зга дні тяжкі втрати в минуло української еміграції в І З її рядів відійшли у віч ний співіть відрожденю Олесь, визначний культур ський і політичний діяч.

Перша

44 ПК... Білш як 16 вступили вони до Днізіві, у ді офіційну назву „Галицьк Для них, українських сині Землі, не важна була тоді якою справою була сама суті якої вони добровільно вхоп рук. Наваля московського загрожувала не тільки їх ківщині — Галиччині, але й ні. Горді на військову тра шену батьками, та задивля міт, — вони стали до бою.

І в ім'я того великого Ми вояками „Галицької Днізіві Сьогодні, коли больше пантам удалося хвелево за всі українські землі, украї не зневірився, не заложив і і не склав зброї. Зброй всього об'єднаного українці проти большевизму йде за кожного дня прибирає на с ський рух у запллі на укр лях, що безперервно про ідеологічно-політичну та вій ну боротьбу проти червон об'єднує в краю усі свідо сили західних та східних об іни. І лави СС стрілецької нішають з дня на день, щораз новими добровольця із західних українських зем усіх просторів України. Усі інци, без різниці релігії чи

Черчіль даремно їздив до Атен

Берн. — Довкола Черчілевої рідзвипної подо рожі до Атен зроблено великий розголос. Черчіль кинув у гру прегіяж усієї Імперії, але вінці не осияну нічого більше, як формальну конференцію з ворохобниками, яка не довела до чого іншого, як до самого білого всіліду — одностійності у питанні створення ре пентційної ради.

Щі самому британському прем'єрові, ні його міністріві закордонних справ разом із спеціальними амбасадорами і найвизначні зій ськовими особистостями не удалося знайти жесь підходяща для згоди між грецьким парт іями і групою ЕЛАС. Навіки, прийшло до найбільшого аудару суперечностей, коли еласівці висунули свої домагання, зокрема дома гання 60-відсоткової участі в уряді. До того ж нарадам аноміліувала супротивна музика боів в Атені і довкола них, боів, які не припини джес ні на хвилину навіть підчас конференції. Серед них обставин скорий вильд Черчіля ви дхдаде немов учеса з грецького політичного альбомського кітла. Справу реґенції, якій вла стеві грецькі партії присвячують мало уваги, видивчено тільки тому, щоб дати прикладній опінії спонавешню жесь виправдання при в'їзду до Атен. Черчілева подорож зводиться та ким чинном тільки до омієної ролі кур'єра, щоб спонукати грецького короля зректися своїх драв.

Тимчасом група ЕЛАС ва посередництвом свого генерального секретаря заявила, що вона пішла на уступки зі своєю бою як найдаліх тільки могла. Волочас вона підкреслює, щб еласівські війська рішесі борюгаса до кіпця. Тому, що інші партії заявили, що домагання еласівців годі прийняти, сьгодні ще вальче шід будькоди прийняти до жодес порозуміння.

Протилежності такі великі, що а маскіно може порозуміватися з це тільки письмово.

Даремно пожертвував Черчіль немі Святими. Еласівці показз і напевно більше підкалявся вказівками. Якийсь вільд був тікати тоді, коли б британці пі відні уступки грецьким больше

ЩА

Краків. Перед зібранням залі державного касина уряду Ген. Губерній, з ме відсвяткувати шосте Рїзд бернатор д-р Франк вголді рідну промову, дякуючи в всім за співпрацю і труд. Гі положеиия на фронтах, Гет зупинився над успіхами зброї в наступі на заході, сяєть із собою щасливий зв

ЕАМ ЗАДУМУЄ ПРИЛУЧИТИ ДО ТИТОВОЇ ДЕРЖА

Берн. — Як подає „Ексетер ЕАМ виготовила програму для і ледошської держави з прилучен болгарських і сербських обшпрі ла б в Титову державу. Як подає „УП", повстанці гру стійно дістають зброю і амуніцію людої кватирі в Скопје.

україняти еди проомангизвоє майїни влас

тут на іницї на сїльного ливости, нїя завїної дис Кожний іру кра не смїє рко тре кою роанських Соли во роботу усїєї пеас у на лебувала зпливом се добре юти нїх моладї, і у про у вони ть всїх єдь нїй про уде всїх коди на кївїцину, шно 27- шим во нту для ішнїми

ертатїся оворїли я веде рнїстїм б'єднєв- 3 аумїла їбутнєво- лю. Ми прїй- шїтом " Генїй к тїсячї його від кшо вїн ськїй.

валася або й народилася вже за кордоном. Зокрема сильно змінили обличчя нашої еміграції останні роки сучасної війни; коли Україну мусили залишити мільйони наших людей, Чимало їх просочилося також і до Чехії та Моравії. Проте в Протектораті і далі переважав т. зв. стара еміграція з перед 25 літ.

ремно їздив до Атен поїї подо- лос. Чер- ерїї, але юрмально де довела ого вислї- реньїя ре і, нї його і із спе- їми вїй- я знаїти кїми пар- їйшло до коли ела- ема дома- До того ж узїка боїв прїпїнї- нїференції. ерчїля вї-

Передусім годиться згадати про наші тяжкі втрати в минулому році серед української еміграції в Протектораті. З її рядів відійшли у вічність: незрівняний співець відродженої України О. Олесь, визначний культурно-промадянський і політичний діяч лікар д-р В.

Передусім годиться згадати про наші тяжкі втрати в минулому році серед української еміграції в Протектораті. З її рядів відійшли у вічність: незрівняний співець відродженої України О. Олесь, визначний культурно-промадянський і політичний діяч лікар д-р В.

Перша Українська Дивізія

ПК... Більш як 16 місяців тому вступили вони до Дивізії, що носила тоді офіційну назву „Галицької Дивізії“. Для них, українських синів Галицької Землі, не важна була тоді назва. Основною справою була сама суть, мета, в ім'я якої вони добровільно вхопили зброю до рук. Навала московського большевизму загрожувала не тільки їх вужчій батьківщині — Галичині, але й цілій Україні. Горді на військову традицію, залишену батьками, та здивлені у великий міт, — вони стали до бою.

І в ім'я того великого Мїту стали вони вояками „Галицької Дивізії“.

Сьогодні, коли большевицьким окупантам удалося хвилево зайняти майже всі українські землі, український нарід не зневірився, не заложив рук у розпуді і не склав зброї. Зброяна боротьба всього об'єднаного українського народу проти большевизму йде завзято далі і кожного дня прибирає на силі. Повстанський рух у запалі на українських землях, що безперервно проводить свою ідеологічно-політичну та військово-збройну боротьбу проти червоних наїзників, об'єднує в краю усі свідомі українські сили західних та східних областей України. І лави СС стрільцької дивізії сильнішають з дня на день, збільшуються щораз новими добровольцями не тільки із західних українських земель, але й з усіх просторів України. Усі свідомі українці, без різниці релігії чи походження,

Даремно їздив до Атен

Протилежності такі великі, що архієпископ Дамаскінос може порозуміватися з партіями хїба ще тільки письмово.

Даремно пожертував Черчїль своїми Рїздвяними Святими. Власївїцї показали йому плечї і напевно бїльше цікавїлїся московськими екзавївками. Якїсь вислїд був би можливий тїльки тоді, коли б брїтїїїцї пішли на вїдповїднї устужкї грецьким большевїкам і вїяв-

Кракїв. Перед зїбранїями у великій залї державного касїна урядовцїями уряду Ген. Губернїїї, з метою спїльно вїдсвяткувати шосте Рїздво, Ген. Губернатор д-р Франк вїголосїв прїнагїдну промову, дякуючи в першу чергу всїм за спївграду і труд. Обтворюючи

виявило певні здобутки. Не зважаючи на значне зменшення кількості нашої студіюючої молоді у зв'язку зі загальним розпорядженням влади, ввесь час відбувалися виклади в Українським Університеті та в Українській Студії Плястичного Мистецтва в Празі. В Мєдржанах коло Праги відбувалася наука також нормальню. Це саме можна сказати і про Український Технічно-Господарський Інститут позаочного навчання в Подєбрєдах, який не переставав поширювати технічні знання серед українців у Німеччині.

В Українському Історично-Фїлологічному Товариствї в Празї, як і перед

згуртовуються в одній військовій частині.

У зв'язку з цим і наступило офіційне перейменування дивізії з „Галицької“ на „українську“. Ряди першої української дивізії зростають новими, загартованими в боях, товаришами.

Це перейменування офіційної назви має своє велике значення. Воно означає, між іншим, що зникають також і офіційні різниці — кордони між синами одної української землі. Нас бо всіх українців з різних просторів об'єднувала завжди одна мета, і через те тепер у цій першій українській дивізії творимо одну велику військову спільноту, яка має стати боевою одиницею, спроможною встоятись у важких боях з непримирним ворогом — московським большевизмом.

Перша українська дивізія — зав'язок української армії, це в майбутньому військова батьківщина усіх українців, що не хїляють вниз прапора.

СС воєнний звітодавець Луцький Олександр.

ВІДПЛАТНА ЗБРОЯ СПРИЧИНИЛА ВАЖКІ ШКОДИ У ПІВНІЧНІЙ АНГЛІ

Берлін. — Із власного допису з Лондону часопису „Експресен“ виходить, що острілювання міст і округ у північній Англії німецькими відплатними бомбами спричинило великі шкоди.

Населення цих обшїрів, яке вже від двох років стоїть поза обсягом повітряної війни, сказано далі в повідомленні, не зрозуміло відразу поважності ситуації, коли проголошено летунську тривогу. Воно не шукало захисту, так, що число жертв було більше, ніж могло бути. — Також протилетунські сховища у тих обшїрах кепські, а протиповітряна охорона також не діяла з таким спритом, як кілька років тому підчас битви за Англію. З багатьох домів залишилися тільки звалища.

ли поновно свою уступчивість перед большевизмом, цього разу вже і в такій країні, що її брїтїїїцї уважали досї своєю виключною омугою впливїв.

ЩАСЛИВИЙ ЗВОРОТ

В цих днях свят — говорив промовець — вже можна сказати, що часи найважчого іспиту пройдено щасливо завдяки внутрішній силі німецького народнього характеру. В цей час, коли щораз вище починає підноситися життєдайне сонце, також щасливіше почи-

ною кількістю надісланих матеріалів, і в цьому році Музей не припиняв видавати показники своїх багатих збірок і звітно-інформаційні публікації. Також інтенсивно працював Український Історичний Кабїнет, що функціонує при однім із празьких міністерств.

Зменшення загальної кількості членів Української Академічної Громади — філії НОУС-а, майже не мало впливу на життя цієї рухливої організації. В У.А.Г. мало не щотижня відбувалися сходини з доповідями своїх членів і запрошених промовців з професорського складу Українського Університету. Академічна Громада організовувала сама або в спільці з іншими українськими об'єднаннями національні та різні культурні імпрези, ось як — концерт колядок і щедрївок, лекції - концерти, Шевченківський концерт, Лїстопадаєвоє свято, жалїбна академія з приводу смерті Мїтрополїта Андрєя та ін. В більшості випадків виконавцем концертів був Український Мішаний Хор, що існував при У.А.Г., під орудою проф. О. Приходька. На жаль, цей вельми заслужений Хор, либонь з вини самих українців, несподївано припинив свою працю. Зате Український Церковний Хор дир. Я. Буркацького, після короткої перерви, знову понедїлі та в свята співає в церкві св. Климента. Обидва згадані хори не раз упродовж року також виступали перед частинами Галицької Дивізії, які перебували на випшколї. Українці-вояки завжди їх щїро вїтали та гаряче дякували хорїстам за гарний спїв, за рїдну тїсню.

На окрему згадку заслуговує „авторський вечір молодих поетів“, що його влаштувала Академічна Громада. Свої поезїї читали молоді поети — Андрїй Гарасевич, Юрїй Чорний, Богдан Бєднарський та поетка — Оксана Драй-Хмара.

Одиноке тепер активне в Протекторатї Українське В-во Ю. Тишєнка випустило низку цікавих перекладних і оригїнальних українських праць. Серед останніх, що ми вже їх мали спробогу переглянути, либонь найбільшого успїху зазнав в читачїв книжка проф. д-ра Н. Полонської-Василєнко: „Кїїв часїв Володимїра та Ярослава“. Українська Громада в Берлінї видавала в Празї тричі на місяць часопис „Українська Дїйснїсть“. Празька філія Української Громади час до часу влаштувала прилюднї сходини з доповідями на рїзнї теми. Між обома українськими культурно-громадянськими організаціями: Українським Національним Об'єднанням (УНО) та Українською Громадою в Празї дїйшло до порозумїння в справї спїльних виступів назовнї, зокрема щодо спїльного влаштування українських національних свят тощо.

Українська еміграція в Протекторатї, поповнена новими науковими і культурними силами із схїдно-українських земель, творить на чужинї велику українську родину, достойно манїфєстує український національний прапор та не втрачає вїри в краще майбутнє свого народу і надїї на скорий поворот на рїднї землі.
Д. Миронович.